

PLAN. in Boethii *de cons.* 91 (p. 107 Parathomopoulos) τὸ ἔνατον εἶδος ἐστὶν ἀντισπαστικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, ὃ καλεῖται ἀσκληπιάδειον, μόνην τὴν τελευταίαν συζυγίαν ἔχον ἱαμβικήν, τῶν δὲ λοιπῶν τὴν μὲν ἡγουμένην ἐκ σπονδείου καὶ τροχαίου, τὴν δ' ἐπομένην ἐξ ἰάμβου καὶ τροχαίου.

PLAN. in Boethii *de cons.* 139 (p. 111 Parathomopoulos) τὸ εἰκοστὸν εἶδος ἐστὶν ἀντισπαστικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, περὶ οὗ εἴρηται ἐν τῷ ἐνάτῳ (*scil.* εἶδει), ᾧ ὑποτέτακται ἱαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, περὶ οὗ εἴρηται ἐν τῷ ἰδ'· ἐχρήσατο δὲ (*scil.* ὁ Βοηθός) τοῦτῳ ἅπαξ ἐνταῦθα.

ANON. VAT. 23 (Pind. *Ol.* 10. 1)

— — — — —

τὸν ὀλυμπιονίκαν ἀνάγνωτέ μοι

τρίμετρον (*scil.* ἀντισπαστικόν) ἀκατάληκτον ἀσκληπιάδειον, τὸ τὴν τελευταίαν μόνον ἔχον ἱαμβικήν συζυγίαν.

SCHOL. VET. in Pind. *Ol.* 10 (p. 9. 1 sqq. Tessier) τὸ α' ἀσκληπιάδειον ἀντισπαστικὸν (*scil.* τρίμετρον) ἀκατάληκτον, τοῦ α' ἀντισπαστοῦ ἀπὸ διβράχους ἀρξαμένου.

SCHOL. REC. in Pind. *Ol.* 10 (p. 342. 7 sqq. Abel) τὸ α' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, ὃ καλεῖται ἀσκληπιάδειον ὡς εὐρόντος ἢ καταχρησαμένου αὐτῷ. σύγκειται δὲ ἐκ β' ἀντισπαστῶν καὶ β' ἰάμβων, ἀλλ' ὁ α' ἀντισπαστος οὐκ ἔστι καθαρός· τρέπεται γὰρ εἰς τὰ εἰρημένα τοῦ δισυλλάβου σχήματα, καὶ ἔστιν ἐνταῦθα παίων γ'.

SCHOL. REC. in Pind. *Ol.* 14 (p. 422. 10 sqq. Abel) τὸ ι' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον ἀσκληπιάδειον, ἐκ τροχαικῆς καὶ ἀντισπαστικῆς καὶ ἱαμβικῆς συζυγίας.

SCHOL. A in Hephaest. 143. 20 sqq. ἀντισπαστικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, ὃ καλεῖται ἀσκληπιάδειον· ἔστι δὲ ποδῶν ἀπλῶν ἕξ, τὴν τελευταίαν μόνην ἔχον ἱαμβικήν, τὴν 'λεφαντίναν'. πρὸς τὸ ἄνω δὲ τὸ 'τὸ μὲν καταληκτικόν, τὸ δὲ ἀκατάληκτον' ἐπήγαγε τὸ ἀσκληπιάδειον, ἐκ δύο τροχαιῶν καὶ ἀντισπαστοῦ καὶ δύο ἰάμβων τελείων· ἀκατάληκτον γάρ ἐστι· καὶ τὸ ἐξῆς πάλιν τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ δύο ἀντισπαστῶν καὶ δύο ἰάμβων.

ATIL. FORTVN. GL VI 295. 18 sq. (Hor. *carm.* I 1. 1)

Maecenas atavis edite regibus.

asclepiadeon metron vocatur ... 296. 2 sqq. hoc metrum videtur a pentametro epodico natum. nam habet duo penthemimere, primum acatalectum, secundum catalecticum:

Maecenas atavis edite regibus:

huic si reddas in ultimo syllabam, integer erit pentameter, ut:

Maecenas atavis edite regibus o.

ab eo tamen pentametro nascitur, qui XIII syllabas habet, hoc est cuius prima pars de spondeo et dactylo constat. ceterum asclepiadeon duodecasyllabon esse oportet. potest et antispasticon esse trimetron acatalecton, cuius paenultimam affectavit pro longa brevem facere, cuius ingressio est talis:

Maecenas a,tavis edi,te regibus.

ἀντισπαστικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτου α', ἀντισπάστου καὶ ἐπιτρίτου β'.

— ◡ — × — (◡ ◡) — ◡ ◡ — ◡ — ||

11. SCHOL. ALD. in Aristoph. *nub.* 1154 (p. 278. 11 sq. Koster) τὸ δέκατον (*scil.* ἀντισπαστικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον) ἐκ διτροχαίου καὶ ἀντισπάστου, εἴτε ἐπιτρίτου τετάρτου, καὶ διαμβίου.

SCHOL. in Aristoph. *vesp.* 415. 2 sqq. (p. 68 Koster) Τρ οἱ ἐξῆς β' ἀντισπαστικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ἐπιμεμιγμένοι ἐπιτρίτοις καὶ διαμβίοις· οἱ ἐξῆς τούτων ἢ τροχαιοὶ τετράμετροι ὅμοιοι τοῖς πρώτοις· οἱ τούτων ἐξῆς β' ἀντισπαστικοὶ τρίμετροι ὅμοιοι τοῖς ῥηθείσιν· ὁ β' δὲ τὸν β' ἔχει πόδα πεντασύλλαβον.

— ◡ — ◡ — ◡ — ◡ — ◡ — ◡ — ||

12. SCHOL. VET. in Pind. *Nem.* 3 (p. 23. 3 Tessier) τὸ δ' ἀντισπαστικὸν (*scil.* τρίμετρον ἀκατάληκτον) δοκεῖ εἶναι.

— ◡ — ◡ — ◡ — ◡ — ◡ — ◡ — ||

13. SCHOL. REC. in Pind. *Ol.* 14 (p. 420. 13 sqq. Abel) τὸ ζ', ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ἀσυνάρτητόν ἐστιν ἐκ παιωνικοῦ κρητικοῦ διμέτρου ἀκατάληκτου καὶ ἀντισπαστικοῦ διμέτρου βραχυκατάληκτου, ἢ κατὰ συνίζησιν τῆς τελευταίας πενθημιμεροῦς, ὃ καλεῖται δοχμιακόν, τὸ ἀντισπαστικὸν δηλονότι. εἰ δὲ βούλει, ἀντισπαστικὸν ἔστω τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτου δευτέρου, διαμβίου καὶ παίωνος α' διὰ τὴν ἀδιάφορον.

× — ◡ — × — ◡ — × — ◡ — ||

14. SCHOL. in Aesch. *Ag.* 1156 (I, p. 87. 16 sqq. Smith) + ἔτερα στροφή κώλων ζ' ἀντισπαστικῶν, ὧν ... τὸ ε' καὶ ζ' ὅμοια τῷ α'.

— ◡ — ◡ — ◡ — ◡ — ◡ — ◡ — ||

15. SCHOL. in Aristoph. *av.* 863a. 2 sq. (p. 135 Holwerda) Τρ τὸ β' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτων καὶ σπονδαίου.

◡ — ◡ — ◡ — ◡ — ◡ — ◡ — ||

16. SCHOL. REC. in Aristoph. *ran.* 416-430a. 14 sqq. (p. 82 Chantry) τὸ θ' (v. 427) 'Σεβίνον ὅστις ἐστὶν Ἀναφλύστιος' τρίμετρος (ἀντισπαστικός?) ἀκατάληκτος ἐκ διαμβίου, παιώνος δευτέρου ἢ ἀντισπάστου διὰ τὴν κοινήν τοῦ <'τιν'>, καὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος ἢ ἐπιτρίτου τρίτου διὰ τὴν ἀδιάφορον

— ◡ — ◡ — ◡ — ◡ — ◡ — ◡ — ||

17. SCHOL. REC. in Aristoph. *ran.* 674-737 (p. 331. 30 sq. Jorsal-Jørgensen-Smith = 674-685d. 1 sq. [p. 124 Chantry]) τὸ α' ἀντισπαστικὸν (ἀναπαστικὸν Chantry) τρίμετρον (*scil.* ἀντισπαστικὸν ἀκατάληκτον) ἐξ ἀντισπάστου (?) καὶ παιώνων β', γ' καὶ β'. [P.S.]